

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobců: a) **J. M.**, b) **Dr. S. M.**, zastoupen JUDr. Jiřím Tvrdkem, advokátem se sídlem Semická 3292/6, Praha 4, za účasti: Ing. R. T., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2009, č.j. 026388/2009/KUSK,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Zástupci žalobce Dr. Ing. S. M., advokátovi JUDr. Jiřímu Tvrdkovi se určuje odměna za zastupování ve výši 9922,- Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se žalobou doručenou soudu dne 11. 5. 2009 domáhali zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 026388/2009/KUSK ze dne 1. 3. 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 14. 11. 2008, č.j. výst.:030215/2006/K/D225//Ji, jímž byla povolena stavba garáže obsahující stání pro velká vozidla a stavební úpravy a nástavbu objektu

č.p. 225 za účelem vytvoření bytu pro správce přilehlého areálu pískovny Kosoř, jako stavba dočasná na pozemku st.p. 243, par.č. 348/5 v katastrálním území Kosoř. Žalovaný se s námitkami odvolatelů vypořádal s tím, že se jimi zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí v této věci a následně uvedl, že s jednotlivými spornými záležitostmi se stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí vypořádal.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobci uvedli, že jsou majitelé pozemků č. 1744/2 a 1744/4 v Praze - Radotíně, které sousedí s pozemky č.kat. 348/4 a 348/5. Tyto pozemky patří do oblastí přírodní rezervace a byly jen dočasně vyňaty z půdního fondu za účelem vytěžení písku s povinností následující rekultivace. Za nevyjasněných okolností v roce 1998 odkoupil pan T. ornou půdu pod kat.č. 348/5 a č. 243 od státního podniku Pražský průmysl kamene, kterému ale pronajatý pozemek nepatřil. Pan T. následně prodal část pozemku 348 své manželce ing. R. T., ovšem již jako stavební pozemek. Na tomto pozemku byly vybudovány provizorní stavby, jež měly být po ukončení těžby strženy. Při poslední žádosti stavebnímu úřadu byla uvedena nástavba jako „byt pro správce“ a označena jako stavba dočasná, ale k ní se váží další stavby vedlejší, trvalé – budovy „garáží pro velká vozidla a bagry“. Žalobci proto brojili proti jak proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, tak proti prvoinstančnímu rozhodnutí stavebního úřadu v Černošicích.

Tuto žalobu žalobci doplnili a rozšířili podáním doručeným soudem dne 5. 1. 2012, v němž jako další žalovae uvedli Katastrální úřad pro Středočeský kraj, se sídlem Pod Sídlištěm 188/9, Praha 8, a dále Obecní úřad Kosoř se sídlem Průběžná 260, 252 26 Třebotov. Katastrálnímu úřadu žalobci vytýkali, že odmítl opravit zápis kultury u pozemku č. 348 kat.ú. Kosoř ve smyslu rozhodnutí bývalého Okresního národního výboru Praha – západ ze dne 29. 7. 1971 č.j. Zem.210-6254/71, tedy že jde o ornou půdu, a nikoliv ostatní plochu. Katastrální úřad nevyhověl žádostem ONV Praha- západ, resp. Okresního úřadu Praha – západ a ani Krajského úřadu Středočeského kraje o změnu zápisu kultury pozemku, s tím, že neshledal důvody. Žalobci proto navrhli, aby soud uložil žalovanému katastrálnímu úřadu povinnost do katastru nemovitostí zapsat, že pozemek č. 348/5 a pozemek č. 243/ kat. ú. Kosoř jsou pozemky dočasně vyňaté ze zemědělského půdního fondu pro těžbu, na kterých není povoleno stavět trvalé stavby a že po skončení těžby a rekultivace se navracejí zpět k zemědělskému využívání.

Obecnímu úřadu Kosoř pak žalobci vytýkali nezákonný postup, spočívající v přidělení čísla popisného č. 225 provozní budově pro zaměstnance těžby písku, jako by mělo jít o stavbu trvalou. V rozhodnutí o uvedení do trvalého provozu byla vynechána věta o provizoriu, na základě čehož mohl pan K. T. požádat o zápis stavby do katastru nemovitostí. Žalobci proto navrhli, aby soud Obecnímu úřadu Kosoř uložil odejmout číslo popisné 225 provizorní budově pro zaměstnance těžby písku, protože budova není stavbou trvalou, ale pouze dočasnou.

Při jednání dne 20. června 2013 soud vyloučil část žaloby směřující proti Katastrálnímu úřadu pro Středočeský kraj a část směřující proti Obecnímu úřadu Kosoř k samostatnému projednání.

Ohledně žaloby proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, resp. Městského úřadu Černošice pak žalobci setrvali na svých stanoviscích a navrhli, aby

soud zrušil napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu, jenž byl v nezbytné míře konstatován při jednání soudu, vyplývá, že sloučené stavební a územní řízení bylo zahájeno na základě žádosti Ing. R. T. ze dne 15. 5. 2006 podle ust. § 58 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Oba žalobci se stali účastníky tohoto řízení s ohledem na ust. § 34 odst. 1 a ust. § 59 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť jsou vlastníky pozemků bezprostředně sousedících s pozemky dotčenými předmětnou stavbou.

Toto jejich procesní postavení jim sice umožňuje účastnit se řízení a uplatňovat zákonem stanovené procesní prostředky k ochraně jejich práv a zájmů, ovšem uplatňování těchto prostředků je omezeno pouze a právě na ochranu jejich práv a zájmů, nikoliv však na ochranu práv a zájmů jiných osob či subjektů.

Obsahem a účelem subjektivního oprávnění vlastníků nemovitostí sousedících se stavbou či se zamýšlenou stavbou práva je vždy ochrana zájmů vlastníka takové nemovitosti. V územním řízení a ve stavebním řízení jsou tedy žalobci z titulu tohoto svého postavení oprávněni brojit proti všemu, co se podle jejich názorů dotýká jejich subjektivních veřejných práv a co je poškozují. Ovšem nejsou již oprávněni domáhat se ochrany práv a zájmů jiných osob, a to ani fyzických, ani právnických, a rovněž nejsou zmocněni hájit veřejný zájem.

Tato zásada pak se plně projevuje i v řízení před soudem o žalobě proti rozhodnutí stavebního úřadu, neboť do řízení se soudem si vlastník sousední nemovitosti nemůže přenést více práv, než kolik jich měl v řízení správním. Ve správním soudnictví je tedy žalobní legitimace založena na ochraně práv žalobce, nikoliv jiných osob.

Žaloba v projednávané věci by tedy mohla být úspěšná jen tehdy, pokud by žalobci tvrdili, že účinky předmětného územního rozhodnutí a stavebního povolení se přímo dotýkají jejich vlastnických práv k nemovitostem v sousedství povolované stavby. Tomu by ovšem musel odpovídat i obsah žaloby, neboť soud věc rozhoduje právě na základě žaloby a v rozsahu žalobních bodů. Nestačí tedy, aby žalobci pouze tvrdili, že došlo k porušení určitých právních norem, ale vždy by museli jmenovitě uvést, jak konkrétně se každé takové porušení negativně dotklo právě jejich práv a zájmů.

V projednávané věci ale žalobci takto žalobní body nekoncepovali, neboť sice uvedli, že došlo k porušení zájmů chráněných zvláštními právními předpisy, ale nikde v žalobě netvrdili nic konkrétního o tom, v čem by se měla tato porušení dotknout výslovně právě jejich vlastních práv a zájmů, vyplývajících z vlastnictví nemovitostí

v sousedství povolované stavby. Žádnou takovou skutečnost pak žalobci neuvedli ani v doplnění a rozšíření žaloby ze dne 5. 1. 2012, neboť ani tam netvrdí nic o tom, že by umístěním a povolením stavby měla být dotčena jakákoliv jejich subjektivní vlastnická práva. Pokud tedy žalobci v doplnění žaloby argumentovali tím, že pozemky, na kterých má být stavba umístěna, byly vyňaty ze zemědělského půdního fondu pouze dočasně, a že zápis v katastru nemovitostí je nesprávný, pak ze žaloby není nijak zřejmé, jaká práva nebo zájmy žalobců měly být rozhodnutími Krajského úřadu Středočeského kraje a Městského úřadu Černošice dotčeny.

Jelikož žalobci v žalobě neuvedli nic o tom, jakým způsobem by měly tvrzené nezákonnosti napadených rozhodnutí znamenat ohrožení či porušení jejich veřejných subjektivních práv, nezbylo soudu než konstatovat, že žaloba nebyla podána důvodně. Proto podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního soud žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Vzhledem k tomu, že žalobci Dr. Ing. S. M. byl soudem ustanoven zástupce, advokát JUDr. Jiří Tvrdek, soud rozhodl o jeho odměně za toto zastupování, která sestává z odměny za tři úkony právní služby, včetně náhrady hotových výdajů, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 21 %. Celková odměna ve výši 9922,- Kč bude JUDr. Tvrdkovi vyplacena z účtu Městského soudu v Praze.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. června 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková